

De investering is verdampt

Ik las dat elke crisis zijn eigen uitdaging heeft. Wat zou die filosoof daar toch mee bedoelen? Een kreet met dezelfde waarde als: eerst het zuur en dan het zoet, we zullen hier sterker uit komen, met z'n allen de schouders er onder? Of bedoelde de wijsgeer dat je misschien weer eens met beide benen op de grond moet komen staan. Gewoon een gezonde trap onder je hol dus...

Tekst: Andries Bongers

We moeten nu toch wel een krimp van 5 procent verwachten! Dat betekent dat we weer op het niveau van 2007 zitten! Verschrikkelijk! Wat was dat een slecht jaar. We konden nauwelijks de eindjes aan elkaar knopen. Gingen menig dag zonder eten naar bed, staarden met lege maag naar het plafond en dachten: wanneer zal het beter worden?

Volgens mij praten we elkaar wereldwijd een crisis aan. Triest om te zien hoe machteloos we staan tegenover een golfbeweging waarbij we het ene moment een booming economie voorspellen en nog geen jaar later elkaar het graf in praten. Sommigen willen ons doen geloven dat het zelfs in de jaren dertig niet zo erg was. Hallo! 5 procent minder of bittere armoede, dat is wel een groot verschil!

Gebakken lucht

Bos heeft de banken heel veel geld gegeven opdat ze niet zouden omvallen. De financiële (onder)wereld heeft nog snel even alle (toegezegde) bonussen betaald en is daarna op het geld gaan zitten. Bedrijven krijgen geen krediet meer en zien geen kans elkaar te betalen via het bankgirale stelsel dat we allen in de jaren zestig hebben aanvaard. Daarvoor leenden we ook wel. Bij de bakker liet je het opschrijven, meubelen kocht je soms op de pof. Gewoon een kwestie van vertrouwen. Daarna werd alles veel makkelijker. Je kreeg je geld niet meer in een envelopje maar via de

giro. Al snel kon je geld lenen, rood staan, op vliegvakantie gaan, verzekeringen afsluiten, aandelen kopen, etc.

En nog later kon je zelfs in aandelen "gebakken lucht" investeren!

Verdampt?

En ineens was uw investering verdampt. Verdampt? Dat is toch vreemd. Vaak was de belegging wel gebakken lucht maar het geld niet verdampt. Of misschien toch wel, want het kenmerk van verdampen is dat het door de omgeving wordt opgenomen en bij afkoeling weer in de oorspronkelijke vorm terugkeert. Dus eerst de zaak laten afkoelen? Ja, maar toch lijkt het meer op "balletje balletje". Je weet zeker dat het balletje onder dat ene bekertje ligt. Maar als je er onder kijkt, blijkt het daar toch niet te zijn. Zo is het ook met je belegging; de inzet is niet weg maar verdwenen in de zakken van iemand waarin je het niet wenste. Dus gewoon ontvreemd. En de meeste dieven gaan nog vrijuit ook. U en ik zouden allang voor oplichting zijn opgepakt. Maar niet de banken, beleggingsinstituten en verzekeringsmaatschappijen. Deze traditionele instituten van vertrouwen zijn verworden tot ware goksyndicaten. Een combinatie van farizeeërs en wisselaars. Zij wassen echter de handen in onschuld en minister Bos treedt op als reclasseringsambtenaar.

Personeelstekorten

Veel deskundigen voorspelden ons een personeelstekort in 2010. Bedrijven gingen als gekken hamsteren. Carrièrebeurzen en andere kinderlokken stroopten de markt af naar jonge goedopgeleide werknemers. Al waren ze nog niet direct inzetbaar, de leaseauto stond al

klaar en we lieten ze maar horizontaal instromen, ze waren immers hoogopgeleid en dus een goede investering, toch?

Geen tijd voor allerlei fratsen, zoals de Levensloopwet, ouderschapsverlof, sabbatical, deeltijd baan en studie, dat doe je maar in je eigen tijd. Er werd meer overgewerkt en mobiel en laptop gingen mee op vakantie. Af en toe eens een burn-outje, maar de economie is booming, daar maak je nou eenmaal deel van uit, de race verliezen is geen optie. Iedereen denkt bij het woord booming dat alles alleen maar omhoog gaat. Jawel, maar iets verderop gaat het wel naar beneden en ontploft het.

Vertrouwen

De “gouden standaard” hebben we al jaren geleden achter ons gelaten. De waarde van geld wordt niet meer door een goudvoorraad zeker gesteld, maar is in feite alleen gebaseerd op vertrouwen in de economie en de overheid. De kredietcrisis wordt niet veroorzaakt door geldgebrek, maar door een gebrek aan vertrouwen. De échte economie is tastbaar en gebaseerd op vertrouwen. Personeelsbeleid ook. Wederzijds vertrouwen, respect en betrokkenheid en gewoon blijven investeren in elkaar. Studeren, opleiden, begeleiden, doelstellingen en rechtvaardige beloningen. Misschien nu

wel gemiddeld 5 procent loon inleveren om straks weer tot normale verhoudingen te komen. Het is toch niet te rechtvaardigen dat een CEO driehonderd maal meer verdient dan zijn modale werknemer! FNV meent dat twintig maal het laagste inkomen voldoende moet zijn. Maximaal vijfhonderdduizend euro goed uitgangspunt, wie meent meer te moeten verdienen, mag dat eerst bewijzen.

Kijk ook eens naar de uitgangspunten van de Levensloopwet die als doelstelling had om tot je pensioen inzetbaar te blijven. Neem de adviezen van de Commissie-Bakker eens serieus. En als er al mensen ontslagen moeten worden, vang ze dan op in integratieprojecten (her- en bijscholing) en laat ze niet als oud vuil aan de kant staan. Een positief effect van de crisis is dat het verzuim sterk zal afnemen. Door een grotere betrokkenheid of angst om ontslagen te worden?

Laat de investeringen in uw medewerkers niet verdampen. Niet dat de investering echt weg is, maar het verdwijnt wel in de zakken van een slimme, andere ondernemer.

Andries F. Bongers is directeur van FreeBeans BV,
www.freebeans.nl